

er jo uhyre frygtet i vort Landbrug, da den kan afstedkomme store Kalamiteter. Jeg vil benytte Lejligheden til at sige den højtærede Landbrugsminister Tak for den resolute og kloge Optræden, han har vist ved at udstede Forbud dels mod Udførsel af Kreaturer, dels mod Udførsel af Hø og Halm. Jeg tror, det er nødvendigt, at man i saadanne Tilfælde handler resolut, saa at Udlandet kan faa det Indtryk, at vi gøre alt muligt for at forhindre, at Sygdomme, som opstaa her i Landet, brede sig ud over Landets Grænser. Den frygtelige Sygdom er heldigvis hidtil kun optraadt rent sporadisk her i Landet. Det er derfor noget søgt, naar man fra tysk agrarisk Side vil give det Udseende af, at de strenge Bestemmelser for Udførsel af Kreaturer fra Danmark til Tyskland ere nødvendige for at forebygge, at Sygdommen herfra kommer ind i det tyske Rige. Det er ikke alene resolut, men ogsaa klogt, den højtærede Landbrugsminister er optraadt, thi han har forstaaet paa en særdeles god Maade at begrænse det Omraade af Landet, som Forbudet gjaldt. Det er klart, at det er en uhyre stor Kalamitet for Landbruget paa en Egn at rammes af et Forbud, hvorefter man i længere Tid maa holde inde med den Udførsel af Kreaturer, hvorefter man i mange Tilfælde netop skal have sin væsentligste Indtægt. Jeg kan, som sagt, anbefale dette lille Lovforslag til Vedtagelse uforandret her i Tinget.

K. Pedersen: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtigt Fremme og Vedtagelse her i Tinget.

Johan Knudsen: Som den ærede Ordfører for Venstre sagde, har det foreliggende Lovforslag kun til Hensigt at give Lovhjemmel for Forholdsregler, som hidtil ere trufne rent administrativt. Ogsaa mig forekommer det naturligt, at Landbrugsministeren udstyres med Myndighed til i videst muligt Omfang at forhindre, at der her fra Landet udføres Produkter af Husdyr samt Hø og Halm og andre Genstande, der kunne udbrede smitsomme Husdyrsygdomme. Vi have jo i det sidste Aar desværre haft enkelte Tilfælde af Mund- og Klovesyge, og Agrarerne i Tyskland, til hvilket Land vi nærmest udføre vort levende Kvæg, lure kun paa en Lejlighed til at lukke Markedet for os. Disse Herrers Paastand om, at Danmark er befængt med Mund- og Klovesyge, forekommer overmaade søgt, særlig naar man ta-

ger i Betragtning, at Tyskland i langt højere Grad er hjemsogt af Mund- og Klovesyge, og at ifølge de sidste Oplysninger henvend 10,000 Besætninger i Tyskland for Øjeblikket staa under Opsyn af Hensyn til Mund- og Klovesygen. Men det er jo de preussiske Agrarer, der have Magten, og saa længe vi ere henviste til at eksportere vore levende Kreaturer til Tyskland, maa vi bøje os for dem.

Ogsaa jeg mener, at vi skyldte den højtærede Landbrugsminister al Tak for den Hurtighed og Kraft, hvormed han er skreden ind i de Tilfælde, hvor Mund- og Klovesyge er konstateret. Derved, at det er den danske Regering, der udsteder Udførselsforbudet, er det blevet muligt for Regeringen at bestemme det Tidspunkt, paa hvilket det uden Fare igen kan ophæves. Det har sikkert været en stor Fordel for Landet, at det ikke var Tyskland, som kom til at fastsætte Forbudets Varighed.

I det jeg anbefaler det foreliggende lille Lovforslag, skal jeg gøre opmærksom paa — hvad der ogsaa blev nævnt i Landstinget — det u hensigtsmæssige i, at vi have 3 Love, der omhandle det samme her foreliggende Emne, nemlig Lov af 25. Februar 1876, Lov af 14. April 1893 og Lov af 27. Maj 1908, og vi faa nu den fjerde Lov. Det vilde være mest praktisk og lettest overskueligt, om disse 4 Love bleve samlede i een Lov.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Jeg takker de ærede Gruppeordførere for den Tilslutning, de have ydet Forslaget, ligesom det har været mig en særlig Tilfredsstillelse at høre de anerkendende Ord, der ere ytrede vedrørende de af mig trufne Forholdsregler overfor de i Vinterens Løb forekommende Tilfælde. Det er jo saadan, at gaar det godt, saa er det godt, men gaar det uheldigt, faar man Kritikken og de dermed følgende Bebrejdelser. Jeg skal ærligt tilstaa, at vi hver Gang i Landbrugsministeriet og navnlig overfor de første Tilfælde stod saadan, at vi maatte sige: Ja, det er i og for sig det rigtige og det klogeste at gøre det paa den Maade, men sæt nu, at Forholdsreglerne ikke slaa til, eller at man ikke respekterer dem fuldt ud der, hvor det gælder om at skaffe Respekt for de trufne Forholdsregler, saa kan man rette Bebrejdelser overfor os og sige, at der have vi forsømt vor Pligt o. s. v. Det er det, man staar overfor, naar man handler efter Konduite. Nu have vi, det tør jeg sige, været saa heldige, at de trufne Forholdsregler have været tilstrækkelige,